

- 2) Ugyanezen irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy hivatalból, – tehát anélkül, hogy megvizsgálta volna a terület-specifikus feltételeket, a kivitelezés költségeit az ésszerűen előrelátható haszon függvényében, a közegészséget és közbiztonságot érintő lehetséges vagy valószínű sérelmet vagy káros hatásokat és a megvalósításhoz szükséges időt – ilyen rendelkezéseket írjon elő?
- 3) Tekintettel a priolói nemzeti jelentőségű terület helyzetének különleges voltára, a fenti irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy hivatalból ilyen rendelkezéseket írjon elő a priolói nemzeti jelentőségű terület peremén elhelyezkedő, a tisztításban közvetlenül nem érintett, lévén már megtisztított vagy egyáltalában nem szennyezett területek jogszerű használata iránti engedély feltételeként?

(¹) HL L 143., 56. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 8. kötet, 357. o.

- 2) Ugyanezen irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy hivatalból, – tehát anélkül, hogy megvizsgálta volna a terület-specifikus feltételeket, a kivitelezés költségeit az ésszerűen előrelátható haszon függvényében, a közegészséget és közbiztonságot érintő lehetséges vagy valószínű sérelmet vagy káros hatásokat és a megvalósításhoz szükséges időt – ilyen rendelkezéseket írjon elő?
- 3) Tekintettel a priolói nemzeti jelentőségű terület helyzetének különleges voltára, a fenti irányelvvel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy hivatalból ilyen rendelkezéseket írjon elő a priolói nemzeti jelentőségű terület peremén elhelyezkedő, a tisztításban közvetlenül nem érintett, lévén már megtisztított vagy egyáltalában nem szennyezett területek jogszerű használata iránti engedély feltételeként?

(¹) HL L 143., 56. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 8. kötet, 357. o.

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Olaszország) által 2008. augusztus 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ENI SpA kontra Ministero Ambiente e tutela del territorio e del mare és társai

(C-380/08. sz. ügy)

(2008/C 301/28)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia.

Az alapeljárás felei

Felperes: ENI SpA

Alperesek: Ministero Ambiente e tutela del territorio e del mare és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2004. április 21-i 2004/35/EK irányelvvel (¹) és különösen az itt hivatkozott II. melléklet 7. cikkével ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy „a környezeti kár felszámolásának ésszerű lehetőségeként” hivatalból olyan, a környezeti elemeken végzendő műveleteket (jelen esetben a talajvizet elzáró „fizikai akadály” tengerpart mentén történő létesítését) írjon elő, amelyek eltérnek a korábban kontradiktórius vizsgálat keretében kiválasztott, majd jóváhagyott és kivitelezett vagy a kivitelezés szakaszában levő műveletektől?

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2008. augusztus 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Car Trim GmbH kontra KeySafety Systems SRL

(C-381/08. sz. ügy)

(2008/C 301/29)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Car Trim GmbH

Alperes: KeySafety Systems SRL

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (¹) 5. cikke 1. pontjának b) alpontját, hogy az előállítandó vagy gyártandó áru szállítására vonatkozó szerződések a megrendelőnek az előállítandó tárgyak beszerzésére, megmunkálására és szállítására irányuló határozott előírásai – ideértve a gyártási minőség biztosítására, a szállítási megbízhatóságra és a zökkenőmentes adminisztratív lebonyolításra vonatkozó előírásokat is – ellenére ingó dolog értékesítésének (első franciabekezdés) és nem szolgáltatás nyújtásának (második franciabekezdés) minősül? Milyen kritériumok irányadóak az elhatárolásra?

2. Amennyiben ingó dolog értékesítéséből kell kiindulni, akkor azt a helyet, ahol a szerződés alapján az értékesített dolgokat leszállították, vagy le kellett volna szállítani, távértékesítés esetében a vevő részére történő fizikai átadás helye, vagy az a hely határozza meg, ahol a dolgokat az első fuvarozónak a vevőhöz történő eljuttatás céljából átadják?

(¹) HL L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.

2008. augusztus 25-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-383/08. sz. ügy)

(2008/C 301/30)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: L. Pignataro meghatalmazott)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel elfogadta a legutóbb a 2007. december 17-i rendelettel módosított 2005. augusztus 26-i miniszteri rendelet előírásait, amelyek kötelezővé teszik az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerinti baromfihús származási országának feltüntetését – nem teljesítette az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 3. cikke (1) bekezdésének 8. pontjából, 18. cikkének (2) bekezdéséből, 2008. június 30-ig a baromfira vonatkozó egyes forgalmazási előírásokról szóló, 1990. június 26-i 1906/90/EGK tanácsi rendelet (²) 5. cikke (3) bekezdésének e) pontjával és 5. cikke (4) bekezdésével, illetve 2008. július 1-jétől kezdődően az 543/2008 bizottsági rendelet (³) 5. cikke (4) bekezdésének e) pontjával és 5. cikke (5) bekezdésével együttes rendelkezésben – eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt állítja, hogy a más tagállamból származó baromfihús eredete megjelölésének a legutóbb a 2007. december 17-i

rendelettel módosított 2005. augusztus 26-i rendeletben előírt kötelezettsége sérti 2000/13 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 8. pontját és 18. cikkének (2) bekezdését a 2008. június 30-ig az 1906/90 rendelet 5. cikke (3) bekezdésének e) pontjával és 5. cikke (4) bekezdésével, illetve 2008. július 1-jétől kezdődően az 543/2008 rendelet 5. cikke (4) bekezdésének e) pontjával és 5. cikke (5) bekezdésével együttes rendelkezésben. E kötelezettség, mint a hús eredete nyomonkövethetőségének biztosítására szolgáló intézkedés előírására az olasz kormány szerint annak következtében került sor, hogy madárinfluenza gócpontokat azonosítottak harmadik országokban.

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó kötelezettség ellentétes a 2000/13 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 8. pontjával. E rendelkezésből ugyanis egyértelműen az következik, hogy az élelmiszerek tekintetében általában a származás vagy eredet helyét csak abban az esetben kell a címkén feltüntetni, ha az ilyen adatok meg nem adása félrevezethetné a fogyasztót a szóban forgó élelmiszer meghatározott származása vagy eredete tekintetében. A közösségi jogalkotó tehát nem úgy ítéli meg, hogy az eredet megjelölése általános és abszolút módon szükséges információ a fogyasztó számára, hanem csak abban az esetben, ha e megjelölés hiánya a fogyasztót félrevezetheti.

Az olasz kormánynak kell bizonyítania, hogy a más tagállamokból származó baromfihús eredetének a szóban forgó rendeletben előírt megjelölésének kötelezettsége ténylegesen fontos a baromfihús tekintetében, és ennek hiánya azzal a veszéllyel jár, hogy a fogyasztót félrevezetik. A Bizottság szerint az olasz kormány semmiféle olyan adatot nem bocsátott a rendelkezésére, amely alkalmas annak bizonyítására, hogy az olasz fogyasztó az eredet megjelölésének hiányában tévedésbe esne a baromfihús eredete vagy származása tekintetében.

A madárinfluenza-válsággal kapcsolatos körülmény nem indokolja, hogy az eredet megjelölésének hiánya miatt vezetheti félre a fogyasztót és hitetheti el vele, hogy a baromfihús meghatározott eredettel rendelkezik. Az a pusztán tény, hogy az átlagos fogyasztó jelentőséget tulajdonít a termék eredetének, nem jelenti azt, hogy az ilyen jellegű megjelölés hiányában tévedésbe esik a termék valódi eredetét illetően. Ez ugyanis azt feltételezné, hogy a fogyasztó automatikusan meghatározott eredetet tulajdonít a baromfihúsoknak, amit az olasz kormány egyáltalán nem bizonyított. Rá kell mutatni továbbá, hogy az állategészségügyi kérdéseket a fogyasztó nem értékelheti, mivel nem rendelkezik az ahhoz szükséges ismeretekkel, hogy az eredet megjelölése alapján értékelni tudja a kockázatot.

Továbbá, a rendelet hivatkozott rendelkezéseit az irányelv 18. cikkének (2) bekezdése értelmében vett közegészségügyi okok sem igazolják, amelyekre az olasz kormány hivatkozott a címkézés kiegészítő kötelezettségének igazolására. A Közösség ugyanis a madárinfluenza elleni küzdelem keretében széles körű, annak biztosítására irányuló állatorvosi intézkedéseket fogadott el, hogy csak az egészséges baromfihús juthasson be a Közösségbe és kerüljön ott értékesítésre.